

mange fattige Stattehdere vilde have ondt ved at udrede den Skat, som vil være en naturlig Følge af, at Soldaterne faae høiere Løn, medens der i Fremtiden vil være mange velhavende Soldater, som aldeles ikke have nogen Nytte af den. I dette Sidste kan jeg være ganske enig, men i det Første kan jeg ikke være saa fuldstændig enig, thi jeg troer ikke, at en Lønningssforhøielse som den, vi foreslaae, paa en søkelig Maade skulde kunne ramme nogen Stattehdere, end ikke den ringeste, og jeg paaستااer, at selv om den gjorde det, vilde den Forøgelse af Skatten, som en af de ringeste Stattehdere ad denne Vej fik, ikke ramme ham nær saa tungt, som han, hvis han har mange Børn, maaskee vil blive rammet, naar Soldaten kun faaer 20 St. om Dagen. Det ærebe Medlem saae en blodig Uret i, at en velhavende Mand skulde have 28 St. om Dagen til at leve af, hvad ogsaa det ærebe Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) igaar gjorde opmærksom paa, men jeg kan ikke erkjende, at der ligger noget Ubilligt deri, thi den velhavende Mand offerer jo sin Tid og sit Arbejde til Staten, ligesaa vel som den Uformuende, og hvad enten en Mand er velhavende eller uformuende, staaer det fast, at Soldaten efter de Forhold, hvorunder han maa kjøbe sine Livsforbrøndeheder, kun kan leve paa en meget tarvelig Leveviis for 28 St. om Dagen. Det ærebe Medlem meente, at naar Alle vare Soldater, var der mindre Opfordring til at forhøie Lønningen, end der tidligere har været, men jeg begriber sandelig ikke, hvorledes han kan komme til en saadan Anskuelse; hvad enten Alle eller kun Faa ere værnepligtige, skal der dog ligemeget til en Mand's Livsforbrøndeheder. Hvad en Mand skal leve af, afhænger dog ikke af, hvem der er Soldat, men af Lønnetmidlernes Priis, og denne er ikke paa nogen saa directe Maade afhængig af Bestemmelserne i Værnepligtsloven, at man kan sige, at naar Alle ere Soldater, er det billigere at leve. Det ærebe Medlem henvisste de Soldater, som ere uformuende, til den private Godgjørenhed, men jeg vil spørge, om Staten anstændigviis kan forsvare at henvise Folk, som den tvinger til at undbrage sig deres daglige Erhverv, hertil, naar den ved Lov straffer

Betleri? Er der nogen Mening heri? Det ærebe Medlem gjorde opmærksom paa, hvad ogsaa den ærebe sidste Taler meget rigtigt har udhævet, at Huusbonden og Madmoderen næsten betragtede det som en Pligt at sende deres fattige Lyende nogen Levemaade, fordi de ikke ville, at en Mand, for hvem de have en Smule tilovers, skal udsættes for at lide den visse Sultecuur, hvad han maa, naar han skal leve af 20 St. om Dagen. Dette er ganske vist, og det er ikke næsten, men det er ubetinget en Pligt; det er fuldstændig i sin Orden, at den Huusbonde eller Madmoder, der har Hjerte for sit Lyende, gjør denne Kjærlighedsgjerning, men jeg spørger, om Staten kan forsvare at lægge denne Pligt paa Huusbonden eller Madmoderen, og om det ikke er en Pligt, som Staten billigviis selv bør overtage? Endelig gjorde det ærebe Medlem opmærksom paa, at mit geometriske Regnestykke ikke var rigtigt. Jeg skal dertil først bemærke, at det, saaledes som jeg udtrykkelig angav, ikke er mit, men Holbergs Henriks geometriske Regnestykke, og naar han dernæst fandt en Feil deri, at der blev sagt, at man tog fra de lavere Stillebe for at lægge det til de høiere Stillebe, findes denne Feil aldeles ikke i Regnestykket, men anden Feil anførte det ærebe Medlem ikke. Den geometriske Deling, jeg omtalte, gif nemlig ud paa, at Alle fik Noget undtagen de Menige; de fik Intet, men selv Tambouren fik Noget, idet han faaer noget Andet, hvorimod der ikke var Spørgsmaal om, at man tog fra Nogensomhelst. Den Menige fik Intet, accurat som i denne Hærlov. Den samme ærebe Taler bemærkede ogsaa, at der kunde siges Meget for og imod, at man skulde give Soldaten Tilstrækkeligt til at leve af. Jeg er enig med ham i, at der kan siges Meget for, at der bør gives en Mand, hvad der er Tilstrækkeligt, og af det, det ærebe Medlem fremførte, vil det ogsaa kunne sees, at der kan siges Noget derimod, men jeg troer ikke, at der i saa Henseende kan siges Noget, hvori der er Hold; i alt Fald har det ærebe Medlem ikke sagt noget Saadant. — Det ærebe Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds fandt, at vort Forslag vel var smukt, men ikke praktisk gjennemførligt. Det skulde ikke være praktisk gjennem-